

عنوان مقاله:

نقش تربیتی عشق مجازی در عرفان اسلامی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره، تعلیم و تربیت (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مریم عباسی - عضو هیات علمی دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

مساله عشق در عرفان اسلامی از مسایل اساسی کمال انسانی است و این پرسش که انسان چگونه می تواند در پرتو عشق با متعادل کردن قوای درونی خویش، از آن در مسیر فطرت الهی بهره برداری کند موضوع این پژوهش بوده و آنچه در این مقاله مورد تاکید قرار گرفته است، نوع خاصی از عشق است، عشق به مظاهر، عشق به زیبایی ها و به طور ویژه عشق انسان به انسان به اصطلاح عشق مجازی است و تبیین نقش تربیتی عشق مجازی در عرفان اسلامی هدف این تحقیق بوده که با استفاده از روش کتابخانه ای مورد بحث و بررسی قرار گرفته است در این پژوهش، ابتدا به چگونگی ورود عشق در زهد و سپس در باره چگونگی ورود عشق مجازی در عرفان و فلسفه و نیز اقوال عرفا در باره عشق مجازی به عنوان راهی برای رسیدن به عشق حقیقی، پرداخته و بنا به یافته های حاصله بیان کرده است که به وسیله عشق مجازی می توان از نظر تربیتی در افراد احساسات عمیق معنوی را برانگیخت و شور و جذبه عاطفی را تقویت کرد که ضمن نقد و بررسی عشق مجازی ازدیدگاه های پیروان مکتب تربیتی عرفان اسلامی نتیجه می گیرد که عشق و دیعه ای الهی است که در وجود انسان نهاده شده که با ذات فطرت وی عجین شده و انسان پیوسته به دنبال معبود و معشوق حقیقی بوده است و از این دیدگاه عشق مجازی یک تمرین است برای ورود به عالم عشق حقیقی و همچون پلی است برای دستیابی انسان به عشق الهی که در نهایت موجب کمال وصول انسان به حق می شود

کلمات کلیدی:

عشق مجازی، حسن و زیبایی، تربیت، عرفان اسلامی، کمال حقیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/843538>

